

høre jo ogsaa nærmest hjemme under Udvælgsbehandlingen. Men der er dog et Par Spørgsmaal, jeg ikke godt kan lade være at fremdrage.

Efter Stempellovsforslagets § 92 skal der herefter erlægges en Stempelafgift, naar Obligationer blive noterede eller indskrevne, og denne Afgift skal fastsættes efter de indskrevne Effekters Paalydende og svares med 10 Øre for hver 2,000 Kr. eller Del deraf. Nu er det saaledes for Kredittforeningsobligationers Vedkommende — jeg tør ikke med Sikkerhed sige, om det ogsaa gælder alle andre Obligationer —, at naar de blive indskrevne, ere de i Forvejen noterede paa Navn. Dersom der saa skal svares denne Afgift baade af Noteringen og af Indskrivningen, bliver det altsaa dobbelt Takst, der her skal svares. Det finder jeg for mit Vedkommende er lovlig meget, jeg synes, det er tilstrækkeligt, naar Afgiften bliver svaret en Gang enten for Noteringen eller for Indskrivningen. Men endelig skal jeg henstille, om det dog ikke var rigtigere at sætte Afgiften til 5 Øre pr. 1,000 Kr., da vi dog nu i Stempelloven faa 5 Øres Takster; det bliver jo indført ved Beskatningen af Checks. Hvis denne Bestemmelse bliver staaende uforandret, vil det sige, at af en Obligation paa 2,000 Kr. skal der svares 10 Øre, men af 20 paa 100 Kr. Stykket — altsaa ogsaa 2,000 Kr. — skal der svares 2 Kr. Jeg synes, det vilde være en demokratisk Forandring at sætte Grundtaksten ned til 5 Øre pr. 1,000 Kr. eller Dele deraf, man kan jo ikke komme længere ned end til det mindste Stempel, der overhovedet bruges for et enkelt Papir, der skal stemples. — Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at jeg ikke synes, at Indskrivningsbeviset — om man nu vil holde fast paa, at det skal stemples — skal stemples efter de indskrevne Effekters Paalydende. Disse kunne jo være paa forskelligt Beløb, paa 2,000 Kr., 1,000 og 200, mange maaske kun paa 100 Kr. Jeg synes, at ved Noteringen for en enkelt Obligation — hvor den enkelte Obligation skal have sin Notering — er det givet, at hver enkelt Obligation skal have det Stempel, som er Minimum, for saa vidt ikke Obligationens Paalydende svarer til en større Stempeltakst. Men et Indskrivningsbevis er kun et enkelt Papir, og hvis det skal stemples, bør det kun stemples efter det samlede Beløb, som det lyder paa, og ikke efter de enkelte indskrevne Effekters Paalydende.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærk-

ninger angaaende Pantebogsattester. Det foreslaas, at disse sættes op fra 3 Kr. 90 Øre til 5 Kr. Meningen er naturligvis, at man haaber derved at opnaa at forøge Statskassens Indtægter. Jeg tror, at det vil blive en Skuffelse. Allerede nu er det saadan for mange Laaneinstitutters Vedkommende, at mindst Halvdelen af de Pantattester, der indkomme med Laanebøgøringerne, ikke ere offentlige Pantebogsattester, men private Attester, skrevne ud af Pantebøgerne af vedkommende Sagførere, eller hvem der nu skal ordne Laanet. Enhver har jo lovlig Adgang til Pantebøgerne og kan skrive ud af dem, som han har Lyst til. Dersom man nu sætter Pantebogsattesterne op fra 3 Kr. 90 Øre til 5 Kr., ville de private Attester komme til at florere i meget større Grad, og jeg tror derfor, at Forhøjelsen ikke vil give nogen forøget men meget snarere en formindsket Indtægt for Statskassen. Endelig er der den Ulempe, at det vil blive i Favør for de Sagførere, der ordne Laan, fordi de ikke behøve at svare denne Afgift og endnu mindre ville gøre det, naar den gaar op fra 3 Kr. 90 Øre til 5 Kr., hvorimod den Mand, der selv vil ordne sit Laan, ikke har saa let Adgang til Pantebogen, men derfor snarere vil komme til at svare den forøgede Afgift; men det vil formentlig ikke blive i saa mange Tilfælde som de, hvori man vil knibe uden om. Jeg tror derfor, at det er rigtigt at blive staaende ved den nuværende Takst. Jeg tror, det er i Statskassens Interesse, og jeg tror i Grunden ogsaa, det vilde være i dens Interesse, hvis man satte dette Gebyr endnu lidt lavere. Store finansielle Ting kunne disse Spørgsmaal jo ikke dreje sig om.

Sluttelig vilde jeg gerne gøre en Bemærkning om Statens Stilling til Tinglæsningsvæsenet, dens Ansvar for Tinglæsningsagerne. Nu har Staten ingen Erstatningspligt for de Fejl, der muligvis begaas ved Tinglæsningen. Dersom saadanne Fejl føre til Tab for Trediemand, maa Trediemand tage disse Tab; Statskassen tager dem ikke. Den har ingen juridisk Forpligtelse til det. Det er mig heller ikke bekendt, at Statskassen i noget Tilfælde har taget et saadant Tab. Det synes mig ikke rigtigt. Naar Staten bestemmer, at alle disse Handeler med faste Ejendomme skulle indføres i Panteprotokollerne, og alle Prioriteter og Behæftelsesobligationer paa faste Ejendomme skulle indføres deri for at have fuld Retsgyldighed, og naar Staten tager en ret rigelig Betaling derfor og